



отъ общественый животъ. При все това по-
 койникъ издеше съ внимание и интересъ отъ
 въпроса за обществената работа на ние-
 мене съвсѣмъ да се отпре да не знае какво
 да е гражданъ въ странъ. Прѣвъ 1875 година се
 появи съединението и сѣмъ войска съ Сър-
 бия. Царъ Румелинскитъ войски имаша
 Балканскитъ, Славейковъ и той остана въ Тривуно
 и въ други много места на южнѣ Балканскѣ
 каго искаше ги свърше името си и въ той
 националенъ ходъ, както и съ освободи-
 теле и отъ Турция и изрече. Въ Сръб-
 ска въ война сѣмъ той дѣло немощно
 ги не правимъ нѣщо, ^{въ подобно} въ той ^{направен}
 отъ него много неправда по други-
 шките а други по въ раси изрече, се
 изрече да ^{указанъ} ~~указанъ~~ ^{направенъ} ~~направенъ~~ да на-
 правѣ. Каго немощно ги самъ да вѣде
 въ сражение, той подари и се мисли отъ
 страна на брвения кръво, да остане да
 помага на ние кога дава въ сѣрва не
 отечество си. Но той мисли той погнъ въ
 Визинъ, погнъ и той мисли погнъ въ Врѣна
 на Азията въ тѣ не сражения, да да